

Протокол

№

гр. София, 02.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **5640** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:48 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Л. И. З., гражданка на О. кралство Великобритания и С. И. – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. С. И. от САК, с пълномощно по делото, представено към жалбата.

ОТВЕТНИКЪТ Консул на Република България в Л., О. кралство Великобритания и С. И. – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Адв. И.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата на Л. И. З., гражданка на О. кралство Великобритания и С. И., чрез адв. К. Ш. от САК, срещу Отказ за издаване на виза по заявление № 26000225/02.03.2026 г. в Консулството на РБ в Л..

ДОКЛАДВА административната преписка, изпратена от ответника на 18.05.2026 г. с вх. № 16632, находяща се от л. 11 до л. 61 от делото.

ДОКЛАДВА постъпил по делото отговор от ДАНС на 11.06.2026 г., обективиран в писмо рег. № М-4827 от 11.06.2026 г., в което се заявява, че съгласувателната процедура по подаденото заявление за виза тип „D“ с № LON 26000225V на лицето, гражданка на В. - Л. И. З., [дата на

раждане], е осъществена от С.-ДАНС, като по електронен път е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система. Апликантката попада в хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ. Изразено е отрицателно становище на Дирекция „Миграция“, което е подкрепено от ДАНС, тъй като е установено, че чуждата гражданка има издадени наказателни постановления с №60/25.01.2023 г. на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ и наказателно постановление № 120/06.02.2024 г. на същото основание. Няма изготвени писмени документи, относими към воденото производство.

АДВ. И.: Поддържа жалбата. Моля да се приемат доказателствата, представени към жалбата, както и към административната преписка. Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ намира представените с жалбата и административната преписка писмени доказателства за относими и допустими, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА административната преписка, постъпила на 18.05.2026 г. с вх. № 16632, нахождаща се от л. 11 до л. 61 от делото., ведно с приложените към нея писмени доказателства.

ПРИЕМА писмото от 11.06.2026 г. от Държавна агенция „Национална сигурност“.

СЪДЪТ, предвид липсата на искания за събиране на доказателства, намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. И.: От името на доверителката ми моля да уважите подадената жалба и да отмените отказа на консула на Република България в Л. за издаване на виза „D“ на моята доверителка. Ще обърна внимание само на две неща. На първо място става въпрос за нарушение на права по Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, най-вече чл. 8 - правото на личен живот, тъй като тя вече е студентка в България. Тя има академична история в България. Става въпрос за продължаване на образованието, не за започване първоначално, така че тя вече има както образователни, така и лични и социални връзки в България, които са прекъснати от този отказ по един несъразмерен начин. Също така и правото по чл. 2 от Протокол 1 към Конвенцията на образование е нарушено, тъй като тя е записана за учебната година 2025 г. – 2026 г. в Медицинския университет в С.. Просто искам да акцентирам върху несъразмерността на административния акт. Още повече, с оглед на обстоятелството, че след нарушенията, които ние не оспорваме, които са констатирани през 2023 г. и 2024 г., на нея ѝ е издадено разрешение за пребиваване в страната и виза „D“ през 2025 г. Тя е спазила условията на тази виза „D“, няма нарушение там, с което държавните органи са демонстрирали, че те не считат, че е налице опасност от ново нарушение, а сега изведнъж след като вече веднъж ѝ е било разрешено след нарушенията да влезе в страната, това ѝ е отказано.

Да обърнем внимание, че при такова приложение на текста на закона, тя няма да има право да влиза в България до 2028 г., което ще доведе до загубване на студентските ѝ права. Това ще доведе до прекъсване на възможността тя да си завърши образованието, а съгласно чл. 8 от

Конвенцията правото на личен живот може да бъде засягано само за запазване на обществения ред или на общественото здраве, или за националната сигурност. Никое от тези обстоятелства не се твърди и не се доказва в производството. Единственото основание за отказа е формалното наличие на нарушение. С оглед на това считам, че административният отказ е прекомерен, не е съразмерен на допуснатото нарушение и моля същият да бъде отменен. В тази връзка прилагам едно решение на Административен съд – София-град, в което се третира приложението на чл. 8 от Конвенцията.

Въпрос на съда към процесуалния представител на жалбоподателя: Тези наказателни постановления, които се сочат в отказа, Вие запознати ли сте с тях?

АДВ. И.: Да и ако ги няма по преписката, в такъв случай се оказва, че не е установено и самото извършване на нарушенията. Но действително административната мярка е прекомерна. Става въпрос за човек, който иска да завърши медицинското си образование от гражданин до скоро на Европейския съюз, сега на Великобритания. Това не е някакъв потенциален мигрант.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНЕН СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:55 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: